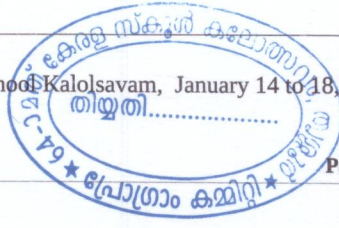

മാതൃദേവീഭവ

കस्മിഞ്ചിത് നഗരേ രാധവഃ നാമ കञ്ചിത്
 പുരുഷഃ അसीത് । തദ്യ മാതुഃ ജന്മദിനമു അഗതമു ।
 ജന്മദിനാർത്ഥം മാതൃ പുഷ്പഗുച്ഛം ഹാതുമു ദൃഷ്ടവാൻ രാധവഃ ।
 മാതാ തു അന്യസ്മിൻ നഗരേ വസതി ശ്മ ।
 ദ്വിശത - മൈൽ ദൂരേ । തस्माത് പത്രാലയവാശ പുഷ്പഗുച്ഛം
 പ്രാപയितു നിശ്ചിതവാൻ । കാശ്യാനേന പുഷ്പാപണം ഗതവാൻ ।
 യദാ കാശ്യാനാത് നിഗതിവാൻ തദാ യഃ അപ്യാനാത്
 ബഹിഃ ടൗകാ രുദ്രതീ ബാലികാ ദൃഷ്ടവാൻ ।
 പൃഷ്ടവാൻ - ച, " കിമർത്ഥം രേദിതി ?"
 ബാലികാ ഉക്തവതീ - " അഥ മമ മാതुഃ ജന്മദിനമു
 അस्തി । തദ്യ പുഷ്പാണി ക്രന്തु മമ അഭീപേ ധനം
 നാസ്തി " ।
 രാധവഃ അനുക്രമ്യ യാ ഉക്തവാൻ - " രേദനം മാ കुरु !
 അഹം അവർത്ഥം പുഷ്പാണി ക്രീണാമി " ।
 അപണം ഗത്വാ സ്വസ്ഥ കൃത ബാലികാർത്ഥം - ച
 പുഷ്പാണി ക്രീതവാൻ രാധവഃ । ബാലികാ അതീവ
 സന്തുഷ്ടാ ।
 അപ്യാനാത് നിഗമിനസമയേ രാധവഃ ഉക്തവാൻ -

"അവത്യാ: ഗൃഹം കുത്ര? അഹം അപതീം ഗൃഹം പ്രതി ജന്യാമി।"
ബാലികാ ഉക്തവതീ - "കൃപയാ മമ മാതु: സമീപം ജന്യതു"
തത്യാ: പ്രാർത്ഥനാമു അഭീകൃത്യ കാശ്യാനെന ബാലികാ
ജീതവാൻ। ബാലികാ ടാക്ടഷ്യ മന്ദിരേഷ്യ സഭൂതം
തത്വാ തത്ര ജനതും പ്രാർത്ഥിതവതീ।

"മന്ദിരേ കിമർത്ഥം?" ഇതി പൃഷ്ടവാൻ രാധവ:।
ബാലികാ ഉക്തവതീ - "മമ മാതാ ദേവേഷ്യ സമീപം
ഗതവതീ। ദേവാധ പുഷ്പാണി ഹൃദാമി ചേതു ദേവ: മാത്രേ
ദാഷ്യതി।"

രാധവ: ശാകവിഹ്വൽ: ജാത:। താ ബാലികാ മന്ദിരേ
പ്രാപത്യ ചിന്തതവാൻ ടാപ്താ ബാലികാ അജീവിതാർത്ഥം
മാത്രേ അപി സാക്ഷാത് പുഷ്പാണി ഹാതും പ്രയത്നം കരേതി।
അഹം തു ജീവിതാർത്ഥം മാത്രേ പത്രാലയകാശ പുഷ്പഗുച്ഛം
പ്രദധാമി ചേതു പത്യാപ്തിമു ഇതി ചിന്തിതവാൻ।

അഹോ! അഹം ദുഷ്ട:। ടാപ്തം ചിന്തയൻ രാധവ:
ദിശത - മേൽ കാശ്യാനെന പ്രയാണം കൃത്വാ.... സാക്ഷാത്
മാതാ സഹ മിളിത്വാ, സ്വയം പുഷ്പാണി തത്വേ ഹന്തവാൻ।
മാതൃദേവാഭവ। പിതൃദേവാഭവ। അന്യാർത്ഥദേവാഭവ।
അതിർത്ഥദേവാഭവ।